

BASIN BÜLTENİ

Onur Kurulu Kahvaltısı'nın bu ayki konuğu MÜSİAD Başkanı Ömer Cihad Vardan

Ev sahipliğini Sultanlar Şirketler Grubu Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Faruk Yıldız'ın yaptığı gelenekselleşen Onur Kurulu Kahvaltısı, MÜSİAD Başkanı Ömer Cihad Vardan, MÜSİAD Sektörler Kurulu Başkanı Hikmet Köse, Yönetim ve denetim kurumumuzla birlikte çok sayıda PESİAD üyesinin katılımıyla gerçekleşti.

Açılış konuşması Ahmet Cin'in yaptığı toplantıda Faruk Yıldız, Sultanlar Şirketler Grubu hakkında bilgi paylaştı.

Toplantıda ülke gündemine dair görüşlerini paylaşan Vardan'nın yaptığı konuşmadan satırbaşları :

Dünya ve Türkiye hızla değişiyor. Özellikle son on senede ülkemizin aldığı yolu hep birlikte izledik. Belki fakındayız ya da değiliz ancak hepimiz çok önemli bir ülkenin vatandaşlarıyız. Eskiden pasaportumuzla yurtdışına çıkmaya çekinirdik. Bugün göğsümüzü gere gere gezdiğimiz bir pasaportumuz var çok şükür.

Ekonomik açıdan baktığımızda halen çok sıkıntılarımız var fakat diğer taraftan dünyanın en büyük büyümesini gerçekleştiren bir ülke durumunda ülkemiz.

Hedef 500 Milyar Dolar İhracat

Hedeflerimiz büyük önümüzdeki 12 sene içerisinde dünyanın ilk on ekonomisi içerisinde yer almayı düşünüyoruz.500 milyar dolar ihracat yapmayı arzu ediyoruz. Bu ihracatı elbette devlet yapmayacak biz sanayiciler gerçekleştirecek. Sanayicinin kafasının dinç olması gerekiyor. İleriye dönük bir ufuk görebilmesi yatırım yapabilmesi gerekiyor. Herkes hatırlar 2008 krizinin başlangıcında sanayiciler olarak bir karamsarlığa büründük. Neden çünkü 2001 yılında 1999 da hatta öncesinde 1994 de ülkemiz krizlerle tanışmış ve hep birlikte bu krizlerin altında ezilmıştık. En son 2001 yılında 50-60 milyar gibi bir parayı hepimiz ödemek zorunda kalmıştık. Bu tecrübeleri yaşayarak bugünlere geldik.

2008 dede psikolojik olarak kabuğumuza çekilmek zorunda hissettik sanki kendimizi.

Bir gecede bir banka kendini korumak için 1500 çalışanını işten çıkartıyor. Aslında bu yapılan işletmenin kendini yok etmek için farkında olmadan aldığı bir karar. Sonuçta ne olacak elinde kalan parasını biraz daha kısacak, gününü kurtarmaya çalışacak, yani işletmenin ürettiği malzeme üretimi düşecek ve küçülme kaçınılmaz olacak.

Bizler ya hizmet üretiyoruz ya da mal. Bu üretilen şeylerin alıcıları var. Ekonominin canlı olması için bu alıcıların olması gerekiyor. Bu da morallerin ve geleceğe karşı duyulan umutların yüksek olmasıyla ilintili birazda. İşte bu güven ortamı yok olursa sistemde beraberinde çöküyor.

Tecrübelerimizden dersler çıkardık

Eski krizlerde yaşadığımız travmalar sebebiyle 2008 yılında sıkıntıya girer gibi olduk ancak siyasi irade bu süreci iyi yönetti. O günlerde yapılmış en önemli hamle özel sektör ve kamunun bir araya gelerek çözüm konusunda çözüm arayışlarına girmesiydi bana kalırsa. Bizler Sivil Toplum Kuruluşları olarak ekonomi koordinasyon kurulu toplantıları, ekonomik sosyal konsey kurulu toplantıları ve bakanların kendi alanlarıyla ilgili toplantılara davet edildik ve görüşlerimizi paylaşmış olduk.

Bu durum iki açıdan önemliydi. Öncelikle değişik fikirlerin sergilenmesi diğeri de ortadaki sıkıntılı havanın ortadan kaldırılması adına önemliydi. Sonrasında da 2009 un son çeyreğinde büyüme trendine tekrar geçmiş olmamıza rağmen yılın bütününe % -4,7 oranında küçülmeye kapattık hatırlarsanız.

Yatırıma mal satan sektörler çok ciddi etkilendi. Başta sahip olduğumuz şirketim. Şirketim %63 küçülmüştü.2008 yılındaki ciromuzu yeni yeni toparlamaya başladık. Bu durum gayet normaldi. Yatırım durunca benim gibi şirketlerde sıkıntı yaşadı.2009 la başlayan büyüme ivmesi artarak devam ediyor. Bunun arkasında gücün moral ve motivasyonun olduğunu düşünüyorum.

Bugün Avrupa'da ileriye dönük ümit ve moralin olmadığı görünüyor. Hem ABD hem Avrupa kendi içerlerindeki sorunlarını çözmekten aciz bir durum sergiliyor. Ayrıca Avrupa'da özellikle yaşlı bir nüfus var. Ülke olarak avantajlarımızdan biriside bu. Ancak bunu çok akıllıca kullanmak gerekiyor.

Avrupa'nın iyiye gitmemesi bir risk mi bizim açımızdan elbette ciddi bir risk. Düşününki ihracatımızın %46 si AB ülkelerine yapılmakta. Bizler ihracatçılar olarak pazarımızın iyi olmasını bekleriz. Sonuç itibariyle zengin bir Pazar hepimiz için. Ancak bu dezavantajlı bu durumda da bir avantajımızda olabilir. Yani hedefimizin olan dünyanın en gelişmiş 10 ekonomisi hedefini gerçekleştirmek içinde fırsat sunmakta bizlere.

Dünyanın en büyük 10 Ekonomisinden bir olmalıyız

Tabi çok dikkatli olmalıyız. Düşünün bundan 10 sene önce dünyanın en büyük 27.ekonomisi iken kişi başına düşen gelirimiz yaklaşık 2500 Dolar civarındaydı. Bu miktardan 10 bin dolara gelmiş olmak esasında çok önemli bir başarı.

Esasında ülkemizin kaynakları hep yeterliydi. Eskiden kaynakların yerinde kullanılmamasıyla ilgili zafiyetlerimiz vardı. Sadece iyi bir koordinasyon gerekiyordu. O zafiyetlerin ciddi bir kısmı devam etmekle beraber büyük oranda meselelerimizi çözdük.

Bugün onbin dolar gelire geldiğimiz günlere kolay gelmedik. Ancak yeni hedefimiz var. Yirmi beş bin dolar. Yolumuz daha çok ve zorlu. Önümüzdeki ülkeleri incelediğimizde hepsi ileri teknoloji üreten ülkeler. Buradan da şunu çıkartıyoruz. Artık bundan sonra eski tarz üretim tarzı ve çalışma şeklimizi son vereceğiz.

Yirmi sene önceki malı aynı imalat tarzında üreterek aynı kar marjıyla satmayı düşünüyorsak bir gün gelir işletmenizin kapısına kilit vurursunuz. Şanlıysak da mülkümüzü devredebiliriz.

Bu yüzden çalışanlarımızın eğitime önem vermekle birlikte, dünyadaki yeni sistemler konusunda da kendimizi de eğitmek zorundayız. ARGE yaparak ürettiğimiz ürünü daha iyi nasıl yaparız daha ucuza nasıl üretebiliriz cevabını bulacağız. Hedefimiz olan beş yüz milyar dolar ihracat ise rakiplerimizi

gececek ölçüde kalitede ve fiyat seviyesinde ürünler üretip bu piyasada yerimizi almayı ve ileriye gitmeyi hedeflememiz gerekiyor.

Çözüm bekleyen ara mal ithalatı

Bununla birlikte bizleri en çok sıkıntıya sokan konu ithalatımız. İthalatımızın yaklaşık %72 si ara mal ile ilgili. Bizlerin ithalat yapmamızın sebebi bu kalemlerin hiçbir sebeple ülkemizde üretiyor olmaması ise bu kabul edilebilir bir konu. Yani petrolümüz yoksa ithalatımızda olması doğal bir sonuç. Ancak ithalat ettiğiniz ürün ülkemizde kolaylıkla üretilecekken bazı koşullar sebebiyle üretileniyorsa bu engelleri ortadan kaldıracak çalışmaları yapmamız lazım.

Su nereden kolayını bulursa oradan akacaktır.İthal ettiği maldan daha çok para kazanacağını bildiği için sanayici ithalat yapmak zorunda hissedebilir kendini.

Bilindik bir söz vardır. Yap sat nam kazan, al sat para kazan diye.O yüzden ithalatı tercih eden üreticilere anlayabiliyorum.Ancak memleketimizin koyduğu hedefleri tutturabilmesi için bu sorunları çözmemiz gerekecektir.Tabi bu konunun çözümünde devletimizin desteği çok önemli.

Bizler ihracatımızı nasıl artırabiliriz nasıl farklı pazarlar bulabiliriz, bu pazarların ihtiyacı doğrultusunda nasıl mamuller üretebiliriz sorusuna cevaplar bulabildiğimizde ülkemiz hız kesmeden büyümeye devam edecektir.Tabi bu tip çalışmaları hepimizin kendi bünyesinde yapması gerekiyor.

Belkide en büyük zenginliğimiz dinamik olmamız. İyi bir motivasyona sahip olmamız.Eksiklik ve hatalarımızın var olduğunu kabul ediyorum .Ancak bunları en aza indirip ortadan kaldırmak konusunda da samimi bir iştahın olduğunu da biliyorum.

Avrupa Birliği ve Türkiye

Yunanistan'ın borçları indirilmiş haliyle GSMH oranı %140 İtalya'nın ki ise %119. MÜSİAD olarak 1994 de bir rapor hazırlamıştık. O raporda 5 yıl sonrası için devletin borç durumu 1999 yılı iflas öngörmüştük. Bu raporun alt metni şuydu aslında. Eğer siz bugünkü yönetim tarzını devam ettirerseniz bu ekonomik sistem ileride çökecek ve 99 yılında devletin gelirleri faiz giderlerini dahi karşılamaya yetmeyecek. Gerçektende öyle oldu. İşte AB nin bugün içerisinde olduğu durumda bu şekilde. Yunanistan'ın İtalya'nın Portekiz'in İspanya'nın durumu da bu şekilde.

Elbette kötü olsunlar diye bir temennimiz yok.İyi olsunlar ancak biz daha iyi olalım.Bu durumu bir fırsat olarak düşünelim.Onların ürettiklerinden daha iyi üretelim daha kaliteli üretelim.Bizim mal ve hizmetlerimiz satılsın.

Diğer taraftan AB deki bu durum bizim için bir risk .Malımızın %46 sını bu bölgeye satıyoruz.Sonuç ne olursa olsun karamsar değilim.Elbette etkileneceğiz.Ancak unutmayalım krizin en kötü olduğu 2008 yılında biz ayakta kaldık.

Geçen sene bütçe açığı 20 milyar dolar civarında iken bu sene 1,7 milyar dolara düşmüş durumda. Kamunun borçlarının GSMH oranı %39 oranında. Maastricht Kriterleri diye belirledikleri oranın çok altındayız.Dolayısıyla son alınan kararlarla birlikte gelebilecek her türlü riski şimdiden satın almış olduk.

Toplantı PESİAD üyelerinin MÜSİAD Başkanına yönelttikleri sorularla son buldu.